

Tres
famílies
i un
estat
suspensen la immersió

EFE

La sentència del Tribunal Constitucional espanyol sobre l'Estatut ha obert una escletxa per on han entrat tres denúncies contra el sistema d'immersió lingüística vigent a Catalunya des del 1983. El govern de la Generalitat, els partits –excepte PP i Ciutadans–, els sindicats i la societat civil donen suport al model actual.

El govern de la Generalitat de Catalunya presentarà un recurs contra la resolució del Tribunal Suprem i la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que exigeix que l'espanyol siga llengua vehicular a l'ensenyament a Catalunya i amenaça, per tant, la immersió lingüística. El sistema, que es va aprovar al Parlament el 1983 i que ha estat ratificat més d'una volta per dictàmens del Tribunal Constitucional, perilla per la petició presentada per tres famílies que exigeixen que el castellà siga la llengua vehicular en l'ensenyament dels seus fills. La iniciativa és impulsada per Convivència Cívica Catalana (CCC), una entitat que lidera Francisco Caja des que Aleix Vidal-Quadras li passà el testimoni el 2001. Caja és professor de filosofia a la Universitat de Barcelona i força conegut perquè ha protagonitzat diversos incidents violents. CCC es vanta en un comunicat que “els recursos que han donat lloc a les sentències van ser interposats pel gabinet jurídic de CCC” i expressa “la seua satisfacció pel que considera el principi de la fi del sistema d'immersió lingüística, i la restauració del principi de legalitat en un àmbit de gran importància: el de la llibertat lingüística”.

En contra de la resolució s'hi han pronunciat tots els partits –excepte PP i Ciutadans–, totes les universitats a través del Consell Interuniversitari de Catalunya, els docents, els inspectors d'ensenyament i el govern de la Generalitat. Ha nascut SomEscola.cat que reuneix les federacions d'Ensenyament d'UGT, CCOO, USO, la Intersindical-CSC i la USTEC-STES, l'Institut d'Estudis Catalans, el Centre Unesco Catalunya o l'Associació de Mestres Rosa Sensat, entre

un total de 28 entitats, que expliquen que s'han organitzat “per refermar el suport a l'escola catalana i al model de cohesió social que representa” i han convocat concentracions el 12 de setembre davant els ajuntaments del país.

Des de la Generalitat, s'han fet sentir les veus del president Artur Mas, la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, i el portaveu del govern, Francesc Homs.

Francesc Homs va dir que el govern de la Generalitat “aplicarà la immersió peti qui peti” i va qualificar aquest model d'ensenyament de “línia vermella insalvable”. La titular de la conselleria afectada, Irene Rigau, va defensar que el model ha “garantit la cohesió social”, “no ha generat conflictes” ni “ha fet diferències” i “ha permès el bon domini del català i del castellà, com demostren tots els indicadors dels estudis d'avalua-

ció”: entre els quals la selectivitat, on els alumnes catalans, de mitjana, obtenen més bona nota en espanyol que no en català, i més bons resultats en llengua castellana que la mitjana estatal.

Rigau també recordava que la immersió s'adiu amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional, com ja va demostrar una sentència del 2006. El que ha portat fins a aquesta sentència contrària del Tribunal Suprem i la consegüent interlocutòria del TSJC ha estat la sentència del Constitucional sobre l'Estatut, dictada arran del recurs del PP contra la nova llei catalana.

Per això les declaracions del president de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, sobre la immersió lingüística anaven carregades de missatges contra el Partit Popular.

El president de la Generalitat va assegurar que el model educatiu “no canviarà” i que el català “necessita una especial atenció i una discriminació positiva, i l'escola és l'única manera que els nous ninguens aprenguin l'idioma”, cosa que considera “irrenunciable”. Però, a més, Mas va amenaçar de tallar la col·laboració amb el partit que aspira –amb l'aval de totes les enquestes– a governar l'estat a partir del 20 de novembre. “Segons quines coses vulgui fer el PP quan mani a Espanya –va dir Mas–, segons quina sigui la seva política lingüística, és evident que tindran poca cosa a fer amb CiU.”

La consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, ha anunciat que el seu departament presentarà un recurs contra la sentència que amenaça la immersió.

De CADECA a Convivencia Cívica Catalana

L'acció de Convivencia Cívica Catalana és l'última d'un seguit de denúncies i demandes que mai no han aconseguit una victòria definitiva als tribunals. Darrere de moltes hi ha el president de CCC, Francisco Caja, conegut a la Universitat de Barcelona per un episodi violent succeït el 1994 i que li va costar una suspensió de feina i sou durant un any i mig. La raó no va ser el català, però sí que hi va tenir molt a veure a veure una llengua –la seua. Com recull Albert Balanzà a *Boadella i Cia*. Francisco Caja va esventar greus insults i amenaces a una professora de la Facultat de Belles Arts que no li deixava lliure una aula: “Ets una incompetent, una estanquera, una merda de professora, pitjor que una venedora d'El Corte Inglés, et faré fora a puntades de peu, puta.”

Francisco Caja ja va signar el 1998 el segon document del Foro Babel –el primer intent d'agrupar les associacions de discurs espanyolista– titulat “Per un nou model de Catalunya”. S'hi defensava “un model de societat i de comunitat política que es vertebrarà sobre quatre eixos fonamentals”: ciutadania, pluralisme, bilingüisme i federalisme. El capítol del bilingüisme ja defensava que “s'ha de desenvolupar una nova educació culturalment bilingüe que consisteix que les dues llengües oficials siguin les llengües vehiculars al llarg de tots els cicles de l'ensenyament obligatori”.

La signatura de Caja serà fixa en els successius documents que anirà fent públics aquest grup, sortit del Foro Babel i després reconvertit en Ciutadans de Catalunya. El primer és el 2005 i es diu “Per un nou partit a Catalunya”.

Francisco Caja és el president de Convivencia Cívica Catalana, que ha donat suport a les tres famílies que presentaren la queixa.

Una altra de les signants d'aquest darrer manifest és Josefina Albert, que el 1998 va denunciar la normativa lingüística a les proves d'accés a la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona i està con-

nectada amb el grup que havia fet nàixer CADECA (Coordinadora d'Afectats en Defensa del Castellà) a Salou el 1993. CADECA va ser un precedent de CCC que va promoure les primeres denún-

Per a resoldre el cas concret de la interlocutòria, el govern presentarà un recurs i confia a aplicar la llei d'educació de Catalunya (LEC) perquè no en surt afectada. “El que no pot fer és, per a casos estrictament particulars, pretendre canviar un model general.” Mas va afegir que es resoldran “els casos particulars”, però “un jutge no pot liquidar la LEC,

perquè no ha estat objecte de recurs”. Els partits polítics, tret del PP, preparen una declaració institucional del Parlament en defensa de la immersió, segons Solidaritat Catalana per la Independència, que ha impulsat la iniciativa.

Com apuntava el president Mas, la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya suscita dubtes so-

bre la possibilitat de resoldre la situació complint-la estrictament per als tres casos dels demandants. El president del TSJC, Miguel Ángel Gimeno, va qualificar de “tremendista” la reacció dels partits polítics i va insinuar que la voluntat del Tribunal Suprem era simplement respondre les denúncies presentades per les tres famílies i no afectava pas tot el

cies, en aquella població, contra la immersió lingüística.

L'altres signant omnipresent d'aquell manifest i de més és Antonio Robles, que havia presidit Asociación por la Tolerancia, España (una altra associació), Constitución de Ciudadanos i Iniciativa No Nacionalista (una alternativa per si Ciutadans no reeixia). Va ser el primer secretari general de Ciutadans, però les diferències amb Albert Rivera els van fer partir per al cap de poc de compartir escó al Parlament. A les darreres eleccions, s'hi va presentar com a cap de llista d'UPyD a Barcelona, però cinc mesos després el partit de Rosa Díez ja se n'ha desvinculat: el partit va formar una gestora per a la secció catalana en la qual no hi havia Robles.

L'advocat de CCC, qui ha dut endavant les demandes de les tres famílies, no té tan currículum, perquè no ha arribat a la trentena. Així i tot, es presenta com a advocat especialitzat en dret administratiu i constitucional lingüístic i el fet és que ja ha plantat batalla contra el català dins el Principat i fora. Escolano ha treballat fa poc per a ajuntaments de la Franja de Ponent que pretenien aturar l'aplicació de la llei de llengües aprovada pel parlament aragonès el 2009. Amb arguments que contradiuen els que fa servir per a atacar la immersió a Catalunya –i presumptament defensar-hi el bilingüisme–, Escolano donava cobertura legal als ajuntaments que discutien a la Diputació General d'Aragó la competència de declarar cooficial un idioma als seus municipis: defensava, doncs, els ajuntaments que no volien que el català fora cooficial al seu territori.

sistema educatiu. L'endemà, però, el TSJC rectificava el seu director amb un comunicat: "Les resolucions del Tribunal Suprem, tot i que admetien els recursos dels demandants, no especificaven, en la part dispositiva, que la decisió quedés limitada a aquests i, per tant, això podia significar la seva aplicació de forma genèrica a tot l'ensenyament."

Albert Rivera, de Ciutadans, partit que alimenta la polèmica lingüística, diu que "s'han acabat setanta anys de monolingüisme obligatori".

Però el mateix comunicat afegia un paràgraf en què s'inhibia de les solucions polítiques: "La sala contenciosa del TSJC va dictar una interlocutòria instant el Departament d'Ensenyament a adoptar les mesures oportunes per a complir les sentències en els termes resolts pel Tribunal Suprem. En cap moment el TSJC no assenyala quines han de ser aquestes mesures concretes, i recauen, per tant, en el Departament d'Ensenyament els criteris pedagògics, organitzatius, econòmics i de tota mena i les mesures derivades per a complir allò que és jutjat en ferm pel Tribunal Suprem."

Tres famílies han pogut amenaçar una llei aprovada pel Parlament, perquè han trobat una esclatxa entre el recurs del

PP contra l'Estatut i un sistema judicial estatal que li dona suport.

Finalment, el govern espanyol també ha fet declaracions contundents a favor del model d'ensenyament a Catalunya. El ministre de Foment i vice-secretari general del PSOE, José Blanco, va fer una interpretació política en què es distanciava de qualsevol responsabilitat del govern de l'estat en les decisions judicials. "El soroll que he sentit aquests dies no és gens nou, perquè sempre que vénen eleccions es fan servir les llengües com a instrument de confrontació i divisió, encara que després alguns, si ho necessiten, acabin parlant català en la intimitat."

Àlex Milian